

CO SE STALO S NAŠÍ DOBOU?

Zažíváme vážnou krizi? Proč mají najednou lidé pocit, že se něco zlomilo, a cítí se zklamaní? Co nás v budoucnosti čeká?

Dnes pohledem autora, který zná českou duši přímo zevnitř.

Každý student lékařství je už od prvního ročníku studia veden svými profesory k tomu, aby si u každého pacienta položil dvě zásadní otázky - proč a jak.

Proč má nemocný potíže? Otázka diagnostická, která vede k určení choroby.
Jak ji léčit? Otázka terapeutická, hledání cesty k uzdravení.

Je-li naše společnost nemocná, a ona bezesporu nemocná je, klademe si obě otázky všichni.

Až na několik vrcholných politiků, kteří mají většinou jiné starosti, než jaké musí řešit lid obecný.

Ovšem co hlava, to názor. Jedni ze současného stavu obviňují komunismus, jiní konzumismus, další neoliberalismus nebo hédonismus.

Z mého pohledu nepůsobí v této zemi tajemné abstraktní -ismy, ale hlavně tři silně zhoubné choroby. Ztráta studu, rozvoj společnosti bez respektování přirozených společenských norem a z obou předchozích plynoucí pocit tíživé bezmoci.

Diagnóza

"Žijete v zemi, kde nic není hanba!" Těmito slovy zhodnotil student z Asie svůj roční pobyt v České republice. Čím kratší, tím výstižnější bylo jeho hodnocení klimatu v naší zemi. Měl pravdu.

Z české kotliny se kamsi vytratil stud.

Pojem hanba je dnes už srozumitelný málokomu.

Dítě se nestydí zesměšnit učitele, muž se nestydí opustit ženu a děti kvůli milence, potomci se nestydí zvednout ruku na své rodiče, není žádnou hanbou žít jako parazit

nebo veřejně propagovat zlo.

Proč by se tedy měli politici ve službách

mafii stydět lhát, krást a podvádět?

Svoji velikou vinu na tomto stavu mají také ty sdělovací prostředky, které z

banality dělají tragédii a z tragédie banalitu.

Žijeme v době, která propaguje nosit všechno naruby.

Normy chování nám prezentují svým nenormálním chováním duchaprázdné celebrity všeho druhu.

Ony totiž zaujaly místo jako vzory po moudrých básnících a osvícených autoritách, do kterých

by „moderní český sjednocený Evropan“ už ani nekopl.

Z pořadů některých televizních stanic, které by měly kultivovat lidskou duši a zjemňovat smysl pro krásu, pravdu a dobro, teče většinou krev, adrenalin, testosteron...

Z této skutečnosti chápu, proč se užívá termín televizní

kanály.

Kdykoli stojím jako soudní znalec z oboru psychiatrie u soudu, který projednává činy mladého delikventa, mám skoro pokaždé tendenci na lavici obžalovaných posadit systém, který vládne v této zemi a jehož jsou mladí

lidé obětí.

Ale koho to zajímá? Politiky v žádném případě! Ti mají jiné

starosti. Stávající garnituře jde o to, aby se ve službách různých mafii udržela u moci co nejdéle jakoukoli strategií,

a ti, kteří mlsně hledí na jejich místa, hledají taktiku, jak by je mohli vystřídat.

Bez onoho přežitku, kterému se říkávalo stud.

Obyčejní smrtelníci v této zemi trpí oprávněnými pocity nespravedlnosti a křivdy, ale parní válec politiky a byznysu si vesele jede dál. A proč by ne!

Sliby, fráze a široké úsměvy těch (všeho)schopných z předvolebních plakátů tak snadno a rychle shoří pod jeho kotlem. A nikdo se opět za nic nestydí.

Navrhoval bych celospolečenskou infuzi studu a vybraným jedincům implantovat svědomí.

Obojí bude obtížné, protože v prvním případě už těžko nahmatáme zlovykem zkolabované žíly a ve druhém už nerozřízneme politikařením zkamenělou hroší kůži.

Místo domu barabizna

Pokud chtěl kdysi zedník postavit pevné a rovné stavení, potřeboval k tomu kromě kamenů a cihel ještě maltu a olovnici. Maltu, aby držela pohromadě jednotlivé kameny a cihly; olovnici, aby stěny byly rovné.

Stavitelé moderní polistopadové společnosti začali sice ke stavbě používat ekonomické kameny a právní cihly,

tedy stále nové a nové zákony a předpisy, ale absolutně

odmítli používat pojivo a ctít svislou rovnou stěnu.

Kladou cihlu na cihlu bez malty, která se míchá z pokory, štědrosti, přejícnosti, mírumilovnosti, cudnosti, střídmosti a činorodosti.

Dřív se této pojivové směsi říkávalo sedm hlavních ctností.

Z olovnice, která se řídí přírodním zákonem gravitace, si udělali kyvadlo.

Co bylo kdysi jednoznačným tabu, pyšně rozkmitali moderním relativismem.

Mimo jiné je u staveb běžné, že se kameny dávají do základů a cihly na ně.

Tedy zákony jsou nad trhem, ale u českého projektu je tomu naopak. Trh jako by byl nadřazený zákonům.

Oč má u nás trh silnější zuby, o to bezzubějšími se stávají zákony.

Bez malty a s kyvadlem v ruce se dá postavit leda tak barabizna. Tolik k diagnóze.

Terapie

Co s terapií? Jsou dvě řešení.

Buď to nepovedené stavení zbourat, anebo z něho zavčas utéct. V prvním případě by šlo o revoluci, ve druhém o emigraci.

Pokud bych jako léčebnou metodu navrhl revoluci, mohl bych být zažalován za trestný čin poškozování cizí věci. Skutečně cizí věci.

Obávám se totiž, že už nám v této zemi nepatří ani ta vratká barabizna.

Pokud bych navrhl terapii emigrací, může mi být položena otázka, kam utéct.

Do některého evropského státu určitě ne, protože evropský dům opravují ti samí architekti, kteří nám pomáhali s projektem stavby oné vratké chatrče.

Staví také bez mravnosti a s kyvadlem v ruce. Možná by se vyplatilo prchnout za asijským studentem do té země,

kde ještě nevyhynul stud.

Třetí chorobou je epidemicky se šířící pocit bezmoci.

Nějak se v něm začínáme postupně utápět všichni.

Jednou za několik let je nám sice hozen záchranný člun v podobě voleb, ale brzy se ukáže, že i on je děravý.

Frustrace vystřídá depresi, zklamání vystřídá bezmoc.

A právě ona bezmoc spojená s pocitem bezvýchodnosti je silně nebezpečná.

Trvá-li dlouho, začne se měnit v agresi. A ta tady již je. Dokonce i mezi školními dětmi lze zachytit její silný nárůst.

Buďme ovšem upřímní a nestěžujme si jen na ty nahoře.

Zavinili jsme si to i my sami, když jsme přijali převrácený životní styl, který nám našeptává: "Žij bohatě navenek a chudě uvnitř!"

Pokud neprovede náš národ proměnu a nezačneme žít bohatě uvnitř a chudě navenek, nemáme šanci...

Potom i mně samotnému nezbude nic jiného, než abych zamkl ordinaci, přestal diagnostikovat, navrhopvat terapie a utekl se schovat. Rovnou mezi šílence.

Nebude v tom ani trochu zbabělosti a nebudu tam sám.

Bez vnitřní proměny a bez pokání tam skončíme brzy VŠICHNI!

*****

AUTOREM TEXTU JE Prof. PaedDr. ThDr. MUDr. et MUDr. Jaroslav Maxmilián Kašparů, Ph.D., dr. h. c., jako spisovatel známý též pod autorským jménem Max Kašparů], (* 14. května 1950 Žirovnice) je český psychiatr, pedagog, premonstrátský jáhen a esperantista. Působí v Pelhřimově. Je autorem duchovní literatury. Je externím spolupracovníkem Českého rozhlasu, kde pravidelně vystupuje v pořadu Jak to vidí. Příležitostně vystupuje také v pořadech ČT

O autorovi:

Max Kašparů je spisovatel, premonstrátský diákon, psychiatr, esperantista a autor dvaceti esejistických knih přeložených i do polštiny, italštiny a francouzštiny.

Poznámka: Málo který text mne v poslední době tak "oslovil, pociťuji téměř 100% souznění... Rád si přečtu v Náv.knize ev. Vaše komentáře...Le.

Reakce na článek dr. Kašparů:

K volbám jsem přestala chodit už před mnoha lety, byla za to považována okolím za ignorantku a podivínku.....Když jsem ten cirkus pozorovala, nechtěla jsem se podílet na tom, že následujících pět let budu zoufale sledovat k čemu jsem to přispěla svým hlasem....a následně volit opačnou stranu spektra jen proto, abych další roky zažívala to samé. Bohužel tak to je v naší společnosti běžné, drtivá většina těch, kteří se dostanou k moci ve vlastních očích povýší do božského stavu a principy morálky a čestnosti, zájmy těch "dole" jsou najednou tak daleko.....

Kdeže jsou osobnosti z historie typu Masaryka, Beneše, Štefánika, a dalších....I když máme a měli jsme i v dnešní době dost umělců a vědců, tak jaksi v záplavě všech těch mediálně propíraných "celebrit" nejsou vidět. Slovo celebrita se zprofanovalo....

Přispívají k tomu bezpochyby média - mimochodem televizi nesleduji také mnoho let, stačí mi, když otevřu internet abych se podívala na počasí a napsala nějakou zprávu. Musím před těmi hrůzami zavírat oči....pokud nechci, aby se mi hned po ránu udělalo nevolno.

Ale kdo tvoří média - také jen lidé - někteří z nás a my ostatní? Vždyť to vlastně chceme, čekáme na to všechno jako hladoví, jen abychom unikli vlastním trablům, kocháme se těmi cizími. A neustále si na něco stěžujeme.

Ten kdo neměl možnost poznat, jak žijí lidé na opačném konci světa, jak mohou být ve své chudobě šťastní, vděční za jakoukoliv pomoc a radovat se z toho, že se s vámi rozdělili o svůj chleba, mnohdy si

nevází toho co má.Nám už nestačí, že máme kde bydlet,co jíst,mám tekoucí vodu a do obchodu 100 metrů....když ten souseď se má líp než já, má lepší auto,dražší oblečení to musím mít taky.nastává honba za "lepším životem" a ten skutečný nám protéká mezi prsty.....Pak na jeho sklonku zjistíme že děti se nám odcizily,nechodí za námi,velký dům nám na nic není,auta zrezavěla a my nic v životě neužili.....

A strach ze všeho, co je jiné, šířený politiky a médii,podporuje nenávist.Hysterie z uprchlické vlny,neoprávněné obavy z islámu bohužel podporované i nahlas některými politiky,kteří nedokáží rozlišit mezi vírou a zfanatizovanými příslušníky teroristických skupin.kdo za tím vším stojí - které mocnosti,čí zájmy ropné a jiné....Jen když vzpomenu na válku v Iráku,na zpusťšenou Sýrii.....

Co by dnes řekl Ježíš na to,co dělali křesťané stovky let po jeho smrti,kde jsou všechny ty křížácké výpravy,vyvraždění indiáni,upálené čarodějnice.....

Jak k tomu přijdou miliony pravověrných muslimů, že jejich náboženství (mimořodem jedno z nejmírumilovnějších které znám) bylo zneužito a jeho principy pošlapány.....

A co Izrael,uměle vytvořený stát,jehož politici vedou své občany k nenávisti k Arabům. Heslo zní "nejlepší obrana je útok",přesídlilo tam tolik Židů že už jim místo nestačí a okupují další území....Vždyť vlastně navázali svými činy na zločiny,páchané na nich za války.

Byla jsem na Golanských výšinách,viděla zemi nikoho,ze strany Arabů cítila jen smutek a beznaděj....

Nejsem zastáncem principu hromadné viny a trestu - nejsou všichni Němci esesáci,všichni Rusové okupanti,všichni Židé militantní,všichni Arabové teroristé. Jen je velmi těžké nenechat se převálcovat "veřejným míněním "mít na všechno svůj vlastní názor a zachovat si zdravý rozum....

Ale nic není ztraceno....občas problesknou i dobré zprávy,například jak jeden učitel přišel do hodiny v arabském oděvu,následně za to šikanován ředitelstvem školy a celá třída se postavila za něj.....mladí dnes více cestují,poznávají jiné kultury,vydělávají si sami na studia,hodně takových znám.Snad až tato

generace dospěje a převezme "oprátě" vše se ještě vrátí do lepších kolejí..moc si to přeju a pevně v to doufám....

Pak už snad bude většina žít bohatě uvnitř a chudě navenek.....jsem moc velký utopista ?

Pavla H.